

JUHLAJULKAISU

Koivupirtti 60 vuotta

Koivupirtin
säätiö sr

Sisällys

Tarina jatkuu	4
60 vuotta pähkinäkuoressa	6
Yhtä suurta perhettä	8
Kengät jalassa loppuun asti	10
Voimaa ja hoivaa luonnosta	12
30 vuotta hoitajana	14
Hoivapapin kynästä	16
Koivupirtin keittiö- perinteitä ja nykyäikää samassa sopassa	18
Syntymäpäivä etkot	20
Kalevan kulman kerhopysäkeiltä iloa arkeen – jo kahdeksatta vuotta!	22

Kuvat:

Ismo Alhoniemi
Arttu Johansson
Kati Mesiranta-Tynkkynen
Tiia-Mari Aalto
Kajsa Hautala

Tarina jatkuu

Koivupirtin säätiöllä on vahvaa osaamista ja pitkä perinne tuottaa ikäihmisten asumispalveluja Tampereella. Juuremme ovat syvällä Tampereessa, teollisuuskaupungin maaperässä. Tänä vuonna tulee kuluneeksi 60-vuotta toiminnan aloittamisesta. Toiminta alkoi vanhaikoti Koivupirtinä.

”Vanhuksille on pyrittävä varaamaan mahdollisuus elämänsä iltana viettää entistä normaalia elämäänsä, harrastuksineen ja kaikkineen, on pyrkimyksenä pirteä, vireä vanhus. Tämä koti on eräs osoitus siitä, että vanhusten omaa ääntä on kuultu. Tällä kodilla on tärkeä tehtävänsä antaa turvallisuutta, mutta suojata samalla vanhusten yksilöllistä elämänvapautta.”

Rakennuksen vihkinyt piiritarkastaja Eva Salo 6.10.1963

Toiminnan tarkoitus on pysynyt edelleen samana, vaikka vettä on virrannut Tammerkoskessa alkuajoista tähän päivään mennessä paljon. Koivupirtti on turvallinen koti, turvallisessa ympäristössä ja täällä on mahdollisuus viettää oman näköistä elämää.

Palvelukodin sijainti on ihanteellinen. Olemme Tampereen keskustan kupeessa, ihastuttavan Petsamon kaupunginosan keskellä. Puutarhakaupunginosan vehreä luonto ympäröi palvelukotia. Puutarhassamme voi nähdä ja kokea vuodenaikojen vaihtelut.

Säätiön arvot ovat vastuullisuus, välittäminen ja ilo. Nämä kaikki näkyvät joka päivä kaikissa säätiön toiminnoissa.

Säätiö on yhteiskunnallinen yritys, voittoa tavoittelematon yleishyödyllinen toimija. Säätiö tuottaa tänä päivänä Pirkanmaan hyvinvointialueen lakisääteisiä palveluita yksityisenä palveluntuottajana.

Koivupirtin henkilökunta on osaavaa, pätevää, hyvin vastuuntuntoista ja heidän päällimmäisenä ajatuksenaan on asukkaiden hyvinvointi. Maailma on muuttunut ja vaatimukset alalla kasvaneet, tärkeintä on ollut ja on edelleen tuottaa vanhuksille laadukkaita asumis- ja hoivapalveluja. On ilo ja kunnia olla säätiön johtajana vuonna 2023 ja olla osana Koivupirtin tarinaa.

Johanna Santaniemi

Toimitusjohtaja

60 vuotta pähkinän-kuoressa

1964
Presidentti Urho Kekkonen vieraillee Koivupirtissä puolisonsa Sylvi Kekkosen kanssa.

1961
Perustetaan Vanhainkoti Koivupirtin säätiö edistämään rakennushanketta. Keräysvarojen, lahjoitusten, avustusten ja lainan turvin ryhdytään rakentamaan 80 miljoonan markan kustannusarvioin käsitteävää vanhainkotiä koi-
vuiselle ja kallioiselle tontille.

1949
Rakennusta ryhdytään suunnittelemaan.

1970
Toiminta vakiintuu. Asukkaiden avun- tarve lisääntyy ja henkilökunnan määrä kasvaa.

Hallitus vuonna 1963

Hallitus vuonna 2023

1996
Vanhainkoti Koivupirtin säätiö muuttui vuonna Koivupirtin säätiöksi.

2002
Koivupirtin säätiö solmii ostopalvelusopimuksen Tampereen kaupungin kanssa. Suurin osa asukkaista ohjautuu Koivupirttiin kaupungin kotipalvelun/sas-toimiston kautta.

1938
Koivupirtin tarina saa alkunsa. Tampereen sos.dem. naisyhdistys päättää perustaa toimikunnan varojen keräämiseksi Tampereelle perustettavaa vanhainkotiä varten. Naisyhdistys kerää noin 24-vuoden ajan rakennuskas- saan varoja järjestämällä mm. arpajaisia, ohjelmallisia iltamia ja myymällä vappukukkia.

1962
Rakentaminen Mutkakadulla alkaa.

1963
Rakennus valmistuu aikataulun mukaan ja vihkiäisiä vietetään 6.10.1963. Asukashuoneet sijaitsevat käytävien molemmin puolin ja ovat kooltaan noin 11m². Yhteiset suihkutilat ja wc:t ovat käytävien päissä, hissejä ei ole. Koivupirtin hallitus valitsee asukkaat ja ensimmäiset ovat asettuneet jo taloon. Koivupirtin ensimmäiseksi johtajaksi valitaan Aija Heimo. Asukkaiden ikä- jakauma on 50-95 vuotta ja keski-ikä 75 vuotta. Henkilökuntaa on yhdeksän ja vanhuksia 50. Henkilökunnan asunnoiksi valmistuu siipiraken- nus, jossa on seitsemän asuntoa.

1992
Vanhainkoti Koivupirtin säätiön hallitus ryhtyy suunnittelemaan uudisra- kennusta ja saneerausta.

1997
Piennarkadun puolelle valmistuu uudisosa, jossa on 20 asuntoa ja yhteinen ruokasali. Asunnot ovat noin 35m² tupakeittiöitä, joissa jokaisessa oma suihku ja wc. Vanha osa ja siipirakennus saneerataan. Taloon valmistuu kaksi hissiä. Asukaspaikkoja on yhteensä 50.

2023
Koivupirtti tarjoaa asumispalveluja 50 asukkaalle. Henkilökuntaa on yhteensä 47. Vuoden alusta siirry- tään Pirkanmaan hyvinvointialueelle, jolloin asumispalvelumuodot muuttuvat yhteisölliseen asumineen ja tehostettuun palveluasumiseen. Asukkaat tulevat Pirhan osoitta- mina. Asukkaiden keski-ikä on 86-vuotta.

Yhtä suurta perhettä

Muistisairas äitimme muutti Koivupirttiin tiistaina 9.8.2022. Oman ja sisarusteni loman jälkeisen töihinpaluun vuoksi meistä kukaan ei päässyt äitiä uuteen asuinpaikkaan saattamaan, vaan hän siirtyi sinne Hatanpään sairaalasta ulkopuolisen avun turvin.

Edellisenä lauantaina muutimme porukalla vanhempiemme asunnosta huonekaluja Koivupirttiin ja sisustimme – tai ainakin yritimme sisustaa – äidin huoneen kodinomaiseksi.

Hatanpään sairaalassa hoidettavana ollut äiti toivoi viimeiseen asti pääsevänsä vielä omaan kotiinsa, mutta masennuksen sekä muistin ja muiden arjessa selviämisen pulmien takia se ei ollut mahdollista. Muutto Koivupirttiin sujui mallikkaasti äidin ajoittaisesta vastahakoisuudesta huolimatta, ja jo muuttopäivänä hän alkoi sopeutua uuteen tilanteeseen ja asuinpaikkaan. Meille omaisille tärkeintä uudessa tilanteessa oli erityisesti se, että Koivupirtissä on tarjolla seuraa, hoivaa ja hoitoa vuorokaudenajasta riippumatta.

Hoivakodin hoitohenkilökunta osoittautui heti elokussa ammattitaitoiseksi, ystävälliseksi ja pitkäpinnaiseksi, vaikka asukkaat usein – ja välillä me omaisetkin - heille kiukuttelevat. Koivupirtissä ollaan aina valmiina auttamaan asukkaita heidän päivittäisissä tarpeissaan ja huolehtimaan heidän hyvinvoinnistaan. Talossa myös vierailee usein työntekijöiden lemmikkejä, joiden rapsuttelu ja touhujen seuraaminen tuovat ainakin vannoutuneille koiraihmisille iloa ja muistoja omista lemmikeistä vuosien varrelta.

Hoivakotiin muuttaessaan yksinäinen, masentunut ja omiin oloihinsa vetäytyvä äiti on saanut Koivupirtissä ympärilleen ikään kuin uuden perheen, jonka henkilökunta ja muut asukkaat yhdessä muodostavat. Äiti on selvästi piristynyt ja aktivoitunut sekä fyysisesti että myös mieleltään. Aiemmin TV:n urheilulähetyksiä sydämensä pohjasta vihannut äiti seurasi muiden asukkaiden kanssa talvella etenkin hiihtokisoja niitä asiantuntevasti kommentoiden. Hoivakodissa järjestettäviin tapahtumiin äiti on osallistunut innokkaasti, vointinsa mukaan. Täällä on onneksi hyväksyttyä myös se, että on päiviä, jolloin sängystä ylös nouseminen ei huvita ja äiti haluaa olla omissa oloissaan.

Olemme oppineet tulemaan toimeen muistin pulmien äidille – ja meille omaisille – aiheuttamien kiukun ja pahanolon puuskien kanssa hoitajien kärsivällisyydestä mallia ottaen.

Haluan kiittää ihan jokaista Koivupirtin työntekijää siitä tuesta ja turvasta, jonka perheemme on Koivupirtissä saanut. Täytyy sanoa, että Koivupirtti on nykyisin myös meidän kotimme ja sen työntekijät perheenjäseniämme.

Riikka Kristeri-Kulmala

Kengät jalassa loppuun asti

Asukkaamme Pirkko ajattelee elämästään edelleen samanlailla kuin 23-vuotta sitten, kun hän kirjoitti ajatelmiaan. Seurasaari vain on vaihtunut Tampereen maisemiin.

Aloitin päiväni hiljentymällä itseäni kuunnellen ihan rauhassa. Laitan nollan eteen ykkösen ja päätän olla kymppi. Lopetan itseni moittimisen ja alan onnitella itseäni arkipäivien pienissä onnistumisissa. Olen itseni paras ystävä, koska parempaa en löydä.

Pyrin olemaan terve ja siihen tarvitaan ravitsevaa hyvää ruokaa ja liikuntaa sopivasti.

Teen kävelyretkiä Seurasaaren metsään. Joskus pyöräilen aurinkoisella säällä yksin tai ystävän kanssa. Pari kerta viikossa käyn uimassa kilojeni kurissa pitämiseksi ja mielen virkistykseksi. Poikkean usein viihtyisään kahvilaan ”pullahiiri” kun olen.

Hemmottelen itseäni ostamalla joskus jotain uutta. Voin palkita itseäni ostamalla kauniita kukkia. Onhan ystävä kukkien arvoinen. Syysiltoina sytytän kynttilän samalla tuntien mielen rauhaa katsellessani liekin lepatusta. Annan itselleni luvan levätä tarpeideni mukaan tuntematta syyllisyyttä, vaikka en olisi siivonnut viikkoon tai kahteen.

Annann itselleni anteeksi, jotta voin antaa anteeksi toisille. Pyrin ottaman opiksi tekemistäni tyhmyksistä. Koska minulla on oikeus olla ihan tämmöinen, on tavoitteeni suvaita myös toisten erilaisuutta.

Tuttavapiiriin kuuluukin värikkäitä mielenkiintoisia henkilöitä. Joskus menen hyvän ystäväni kanssa teatteriin, oopperaan tai konserttiin.

Juhlitan iltani pukeutumalla mahdollisimman tyylikkäästi. Katselen hyvän TV-ohjelman, jolloin saan nauraa.

Kun löydän itsestäni positiivisia ominaisuuksia, tietoa, taitoa, leikkimielä, huumoria ja hullutte- lua, onnittelen itseäni. Kohdatessani sairaan ja väsyneen henkilön, hymyilen ja sanon hänelle jotain ystävällistä. Yksi hyvä teko lähimmäiselle pelastaa päivän harmaankin arjen keskellä.

Mitä on elämä? Kysyn itseltäni. Suorituspainetta, menetyksiä, sairautta, surua ja monista vaikeuksista selviytymistä. Ilman vaikeuksia en olisi löytänyt itsestäni selviytyjän voimavaroja. Värejä, tummista kirkkaisiin ja pastellin sävyisiin. Värikästä elämäni on ollut.

Tarvitsen jaksamiseeni oman itseni hellää hoitoa. Tavoitteeni on kävellä kengät jalassa loppuun asti.

Suojaisan
sisäpihan
vehreyttä.

Voimaa ja hoivaa luonnosta

Koivupirtin henkilökunta sai mahdollisuuden osallistua Tredun järjestämään vuoden kestävään Green care koulutukseen. Koulutuksen sisältönä ovat toiminnalliset menetelmät asukkaiden hyvinvoinnin tukemiseen ja luontolähtöisyys.

Haluamme tuoda luontoa asukkaiden lähelle, mikäli he eivät itse luontoon pääse. Joka vuodenaikana tuomme sisälle jotain luonnosta. Esim. kesällä luonnonkukkia, syksyllä askartelemme luonnon materiaaleista, jouluna aito joulukuusi ja keväällä pajunkissoja jne. Kasvatamme ja hoidamme asukkaiden kanssa kukkia ja vihanneksia siemenestä alkaen. Kylvämme myös erilaisia yrttejä.

Litukan siirtolapuutarhassa käymme vuosittain ihastelemassa kukkia ja puita. Joskus saamme kukkia mukaamme.

Sisäpihamme on runsaassa käytössä. Keväällä seuraamme lumen sulamista ja linnunlauluja. Seuraamme myös, kuinka luonto herää talven jälkeen. Kesällä useat asukkaat nauttivat aurin-gosta tai pihapeleistä. Kesäpäivän kohokohta on, kun saa jäätelöpuikon huulille.

Eläinavusteinen hoitotyö on lähellä sydäntämme. Hoitajat tuovat usein koiriaan ilahduttamaan asukkaitamme. Mikä sen ihanampaa herätä vuoteesta, kun iloinen hännänheiluttaja istuu vuoteen vieressä. Sisäpihalla on ollut jo kolmena kesänä kanoja, joiden touhuja on mukava seurata. Lisäksi muita nelijalkaisia käy säännöllisesti vierailulla kuten esim. laamoja ja kissoja.

Lähihoitaja Sorella ja lähihoitaja Kajsa

Hmm, taitaa
olla katajalla ikää
15 vuotta, tuumii
talkkari.

Jokavuotiset
kesäkanamme.
Mummo kanasensa
niitylle ajoi...

Metsä-
mansikoita
omalta
pihalta.

30 vuotta hoitajana

Elettiin 90-luvun lama-aikaa. Opintojen jälkeen ammattiin valmistuneilla oli vaikeuksia työllistyä. Myös hoitoalalla oli lomautuksia, sijaisia vähennettiin, pätkätyöt olivat yleisiä ja avoimia työpaikkoja ei täytetty. Nuorten työelämään pääsy oli vaikeaa.

Syksyllä 1993 Koivupirtissä oli juuri vietetty 30-vuotis juhlia. Tähän työllistettiin puolen vuoden sopimuksella uusi työntekijä. Pääsin haastatteluun ja sain paikan. Olin kiitollinen silloin, ja olen edelleen, päästyäni opintojeni jälkeisen työttömyysjakson jälkeen töihin. Koivupirtissä minut otettiin hyvin vastaan ja ohjattiin alkuun. Työ oli monipuolista ja mielekästä. Asukkaat olivat tuohon aikaan fyysisesti parempikuntoisia kuin nykyään. Työvuoroissa hoitajia oli vähemmän. Työvuoroja tehtiin yksinkin. Puolen vuoden jälkeen työt jatkuivat kesälomasijaisena ja töitä riitti jatkossakin.

Ajan saatossa Koivupirtti on muuttanut muotoaan palvelutalon rakentamisen ja remonttien myötä. Ihmiset ympärillä ovat vaihtuneet, mutta itse työ on edelleen pysynyt monipuolisena ja mielekkäänä. Hoitoala on kehittynyt. On tullut paljon uutta opittavaa ja vanhoja asioitakin pitää kerrata.

Nyt lähes 30-vuotta myöhemmin välillä ihmettelee ajan kulkua. Työ on samanlaista kuin muuallakin, eikä vielä ole tullut tarvetta vaihtaa paikkaa. Tänä päivänä on hoitajista pula, ei työpaikoista. Koivupirtissä on kiva olla töissä.

Lähihoitaja Vuokko

 Hoivapappi
Jari
Pirhonen

Hoivapapin kynästä

Opiskelin tutkijan työn ohessa teologian maisteriksi, ja aloitin vuoden 2023 alussa pappina kahdessa hoivakodissa. Koivupirtti on toinen näistä taloista. Viimeiset 10 vuotta olen tutkinut hoivakotielämää, ja ihan viimeisimpänä tutkimusteemana on ollut vaikeasti muistisairaiden ihmisten hengellisyys. Haastattelin eri puolilla Suomea hoivakodeissa työskenteleviä pappeja, ja se lopulta johti myös minut papiksi hoivakotiin. Hoivakoti tuntui nimittäin tarjoavan papille melko ainutlaatuisen työympäristön.

Vuosi on ollut hyvin antoisa. Olen itse saanut nähdä ja kokea kaiken sen, mitä pappien haastatteluista luin. Hyvinkin vaikeasti muistisairaajat ihmiset pystyvät vielä ilmaisemaan hengellisyytään monin eri tavoin. Hartauksissa kädet yrittävät hakeutua ristiin yhdessä rukoillessa, Isä meidän -rukous lausutaan ja tutut virret lauletaan, vaikka puhekyky olisi ja kauan sitten kadonnut. Jollakin vain vierii kyynel poskelle tutun virren soidessa. On selvää, että vaikka toiminnan logiikka katoaisi muistisairauden edetessä, ihmisen aiempi hengellisyys ei välttämättä katoakaan mihinkään.

Hartauksien pitäminen on kuitenkin vain pieni osa hoivakotipapin työtä. Olen talossa kaikkia siellä asuvia, työskenteleviä ja vierailuvia ihmisiä varten. Pääosa työajasta menee asukkaiden luona vierailmiseen ja korvana olemiseen. Meillä ihmisillä on nimittäin luonnollinen tarve tulla kuulluiksi, eikä tämäkään tarve katoa vanhetessa tai muistisairauden myötä mihinkään. On joskus liikuttavaakin keskustella muistisairaahan ihmisen kanssa. Sanoja tai lauseita ei välttämättä ymmärrä, mutta toinen puhuu sydämensä kyllyydestä, kun on löytänyt itselleen kuulijan. Eikä niitä sanoja tarvitse ymmärtääkään. Sanat eivät siinä ole ne tärkeimmät, vaan kokemus kuulluksi tulemisesta.

Hoivakodissakin saattaa asukkaalla olla toisinaan yksinäinen olo. Jostakin kumman syystä esimerkiksi toisen asukkaan luona vierailuun on tosi korkea kynnyks. Ruokailuissa ja muissa

yhteistilaisuuksissa ollaan hoivakodista löytyneen ystävän kanssa, mutta omatoiminen vierailu toistensa asunnoissa ei vain onnistu. Vierailukulttuurin luominen hoivakotiin olisi monelle asukkaalle erinomainen asia. Meidän henkilökuntaan kuuluvien ja asukkaiden läheisten pitää kannustaa asukkaita ikään kuin ottamaan hoivakoti haltuunsa. Ei ole mitään järkeä siinä, että naapuriovien takana ihmiset kokevat yksinäisyyttä.

Vuosi on ollut antoisa ja varmasti jatkuu sellaisena. Ennen tutkijan uraa työskentelin hoivakodeissa lähihoitajana, eli nyt minulla on tästä maailmasta hoitajan, tutkijan ja papin kokemus. Hoivakoti saattaa näyttää eri vinkkeleistä katsottuna erilaiselta paikalta, mutta ydin siinä on aina sama. Se on Jeesuksen vuorisaarnassa antama kultainen sääntö: Kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää te heille. Meidän on hyvä muistaa, että hoivakodissa asutaan aina, vuosien määrästä riippumatta, loppuelämän pituinen ajanjakso. Siksi saankin sen tärkeimmän kokemuksen hoivakodista vasta sitten, kun muutan Koivupirttiin asukkaaksi.

Hoivapappi Jari Pirhonen

Koivupirtin keittiö - perinteitä ja nykyaikaa samassa sopassa

Koivupirtissä on ollut keittiötoimintaa toiminnan alusta asti. Tullessani taloon vuonna 2002, perunat kuorittiin vielä käsin. Niistä ajoista olemme siirtyneet nykyaikaan, kuitenkin yksinkertaista perusajatusta unohtamatta – Valmistamme asukkaillemme maistuvaa ja ravinteikasta ruokaa hyvistä raaka-aineista.

Henkilökunnallamme on pitkä ravintola-alan kokemus. Ruokalistat suunnittelemme itse, joten se mahdollistaa asukkaiden toiveiden toteuttamisen ja esimerkiksi erilaisten kausi raaka-aineiden käytön joustavammin. Suunnittelussa käytämme pohjana ravitsemussuosituksia, lisätynä energiapitoisilla raaka-aineilla (täysmaito, voi, kerma). Perinteisten kotiruokien rinnalla kokeilemme myös uusia ja erilaisia makuja.

Keittiömme on osallistunut Portaat Luomuun -ohjelmaan, joka on tarkoitettu ruokapalveluille, jotka haluavat lisätä luomutuotteiden käyttöä osana kestävän kehityksen mukaista toimintaansa. Sen myötä olemme sitoutuneet ruoanvalmistuksessa käyttämään tietyn määrän luomuja lähituottajien elintarvikkeita ja tuotteita. Jokapäiväisessä toiminnassamme luomutuotteet näkyvät esimerkiksi aamiaisella, johon keitämme päivittäin luomupuuron. Aamupalalla tarjoamamme myös Euroopan pohjoisimman hedelmätarhan luomu omenasosetta.

Luomu- ja lähiruokatuotteita pyrimme lisäämään vuosittain ja myös ympäristön kannalta toimintaa kehitetään ympäristöystävällisempään suuntaan, käyttämällä vaikkapa tuotteita, joissa pakkausmateriaalit ovat kierrätettäviä.

Tulevaisuuden ruokatrendeistä on pinnalla kasvisruoka, johon panostamme koulutuksella, jotta osaamme sitä maun ja ravitsemuksen kannalta myös asiakkaillemme oikein valmistaa. Kasvisruokailijoiden osuus asiakkaistamme on kasvussa, joten haluamme silläkin saralla olla jo valmiina vastaamaan kasvavaan kysyntään.

Toiveruokaviikko, Oktoberfest, sadonkorjuupöytä ja tietysti kaikki kalenterivuoden juhlapyhät antavat mukavaa vaihtelua arkeen ja niitä vietämmekin aina ajankohtaan sopivalla teemalla.

Ravitsemuspäällikkö Pia

Iloinen kokkimme Razia huolehtii lounastarjoilusta.

60-vuotis etkot

Koivupirtin pihajuhlissa 8.6.2023
vietettiin palvelutalon merkkipaalan
saavuttamista jo hieman ennakkoon.

60-vuotis juhlilla oli mukana
asukkaita, heidän lähimmäisiään
ja henkilökuntaa.

Vanhus- ja
lähimmäispalvelun
liitto ry:n puheenjohtaja
Hanna-Leena Ojalainen
avasi juhlat.

Musiikista vastasi
komeäääninen
Palomieskuoro
Tulikukat.

Vauhdissa, vaan
ei niin vakavissaan
esiintyvä show-
tanssiryhmä
Keppimiehet.

Kalevan kulman kerho- pysäkeiltä iloa arkeen – jo kahdeksatta vuotta!

Koivupirtin säätö sr on saanut vuodesta 2016 alkaen Sosiaali- ja terveysjärjestöjen avustuskeskus STEA:n hankerahoituksen Iloa Arkeen pysäkkitoimintaan.

Kalevan kulman Iloa Arkeen -pysäkit ovat maksuttomia ja yhteisöllisiä matalan kynnyksen kohtaamispaikkoja kotona asuville ikäihmisille Kalevassa kahdessa eri paikassa sekä Uudessakylässä.

Meille on helppo ja mukava tulla, sillä kerhopysäkeillä saa aina juttuseuraa sekä tukea ja neuvoja omaan elämäntilanteeseen ja meillä on tietysti mielenkiintoista toimintaa.

Tähän asti olemme muun muassa retkeilleet pitkin poikin Tamperetta ja Pirkanmaata, viettäneet niin juhannusjuhlia kuin puurojuhlia, askarrelleet kierrätysmateriaaleista ja maalanneet kuin Van Gogh, laulaneet haitarin soiton tahdissa ja arvuutelleet toisten Elämän biisejä, pelanneet, bingonneet ja visailleet, vierailleet taidemuseoissa ja näyttelyissä, kuunnelleet terveysluentoja, jumpanneet porukalla säällä kuin säällä ja pulahtaneet uimaan Rauhaniemessä.

"Tänne on niin mukava ja helppo tulla. Ja täällä otetaan niin hyvin vastaan! Juuri näin pitää meidän ikäihmiset ottaa vastaan niin kuin te otatte."

Kävijä 68 v.

"Tämä on se viikon piriste, mitä koko viikon odottaa, että koska on se kerhopäivä. Täällä pääsee tapaamaan muita ihmisiä ja juttelemaan."

Kävijä 86 v.

"Minähän voin sitten soittaa, jos joku asia mietityttää. Ja teille on ihmisten helppo kertoa, kun teihin on se luottamus. Eikä kaikilla ole sukua tai ystäviä kenen kanssa miettiä."

Kävijä 80 v.

Vastaava toiminnanohjaaja Kati

Koivupirtin säätiö sr

Mutkakatu 48 A, 33500 Tampere
www.koivupirtti.fi